

EXP: 2024_EXP_1255139

SOL·LICITANT: Sr. [REDACTED] **(NIF** [REDACTED] **).**

INFORME-PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PER LA QUAL ES DESESTIMA LA SOL·LICITUD D'ACCÉS FORMULADA PEL SR. [REDACTED] **(NIF** [REDACTED] **).**

ANTECEDENTS

- I. En data 2 de febrer de 2024, el Sr. [REDACTED], amb NIF [REDACTED] va formular una sol·licitud d'accés a informació pública a Barcelona de Serveis Municipals, S.A., que va ser registrada pel seu Departament de Transparència amb número de registre d'entrada 0801930008-1-2024-8000178-2 i número d'expedient 2024_EXP_1255139.
- II. L'objecte d'aquesta sol·licitud era tenir accés a la següent informació:

“Si us plau, proporcioneu totes les edicions que estiguin disponibles ja del informe
- Evolució de la indisciplina d'estacionament a la ciutat de Barcelona
Encarregat per BIMSA
Per als anys 2019, 2020, 2021, 2022 i 2023”
- III. En data 19 de febrer de 2024, abans de que finalitzés el termini ordinari, es va acordar la pròrroga del termini per a resoldre la sol·licitud d'accés formulada.

RÈGIM JURÍDIC

- Llei 19/2013, de 9 de desembre, de Transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2013).
- Criteri interpretatiu núm. 1/2019, de 24 de setembre, del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno (CTBG).
- Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014).
- Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (en endavant, Decret 8/2021).

- Instrucció relativa al Dret d'Accés a la informació pública de l'Ajuntament de Barcelona. Gasetta Municipal de Barcelona núm. 33, de 10 de desembre de 2015 (en endavant, Instrucció Municipal).
- Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (en endavant, Llei 26/2010).

Primer.- respecte a l'òrgan gestor i l'òrgan competent per resoldre la sol·licitud d'accés (article 32 Llei 19/2014).

D'acord amb el previst al punt 1 de la Instrucció Municipal, BSM és l'òrgan gestor responsable de la tramitació del present expedient en tant que societat mercantil de capital íntegrament públic que disposa de la informació sol·licitada.

D'acord amb el previst a l'art. 3.2 de la Instrucció Municipal, el Gerent municipal és el responsable per resoldre la sol·licitud d'accés.

D'acord amb el previst al punt 4 de la Instrucció Municipal, l'òrgan gestor elabora la proposta de resolució i, si s'escau, la informació sol·licitada, i ho trameta a l'òrgan competent per resoldre. L'òrgan competent resol la sol·licitud i la corresponent Secretaria Delegada ho notifica a l'interessat.

Segon.- respecte de la instrucció i sol·licitud d'accés (Articles 33 i 34 Llei 19/2014).

D'acord amb el previst al punt 5.4.1 de la Instrucció Municipal, si la sol·licitud s'admet a tràmit, s'ha de tramitar, resoldre i notificar la resolució en el termini d'un mes des de la recepció de la petició per l'òrgan gestor. Un cop notificada la resolució que atorga l'accés al sol·licitant, l'òrgan gestor disposa de 30 dies per subministrar la informació demandada.

D'acord amb el previst al punt 5.4.3 de la Instrucció Municipal, si la sol·licitud és estimada total o parcialment, si és factible, juntament amb la resolució es pot enviar la informació sol·licitada. En cas contrari, l'òrgan gestor disposa de 30 dies, des de la notificació de la resolució, per donar aquest accés.

En aquest cas, la petició d'informació va tenir entrada a Barcelona de Serveis Municipals, S.A. el 5 de febrer de 2024, moment en el que començà el termini d'un mes per resoldre la petició (article 57.3 Decret 8/2021).

Així mateix, aquest termini d'un mes per resoldre va ser ampliat per resolució adoptada en data 19 de febrer de 2024.

Tercer.- respecte de les garanties del dret d'accés a la Informació pública (art. 38 i ss. Llei 19/2014).

A tenor d'allò establert en l'article 38 i següents de la Llei 19/2014 i l'article 5.5 de la Instrucció de l'Ajuntament de Barcelona, les resolucions expresses o presumptes que resolen les peticions d'accés poden ser objecte de recurs potestatiu de reposició davant l'òrgan que l'ha dictada, en el termini d'un mes a comptar des del dia següent a la recepció de la seva notificació o es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, en el termini de dos mesos comptats des de l'endemà de la corresponent notificació. No obstant, contra la desestimació expressa o tàcita del recurs de reposició, o bé directament contra la resolució, es pot interposar reclamació davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, en els termes de l'article 42 de la Llei 19/2014.

Atesos els antecedents i règim jurídic exposats, qui subscriu **INFORMA** el següent:

Primer.- Inadmissió de la sol·licitud d'accés a la informació pública.

L'article 29.1.a) de la Llei 19/2014 preveu que s'inadmetran les sol·licituds d'accés a la informació pública *"Si demanen notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic"*.

També preveu aquesta causa d'inadmissió l'art. 18.1.b) de la Llei 19/2013 (aplicable al ser legislació estatal bàsica en matèria de transparència i d'accés a la informació pública com ha recordar la GAIP en la Resolució 332/2018, de 15 de novembre, núm. 329/2018) que preveu que s'inadmetran a tràmit les sol·licituds *"Referidas a información que tenga carácter auxiliar o de apoyo como la contenida en notas, borradores, opiniones, resúmenes, comunicaciones e informes internos o entre órganos o entidades administrativas"*.

Segons el Consejo de Transparencia y Buen Gobierno, ens trobarem amb aquesta causa d'inadmissió en els següents casos (per totes, Resolució de 7 d'abril de 2016, S/REF: 001-003608 i 001-003609; N/REF: R/0018/2016):

"Este Consejo de Transparencia y Buen Gobierno ha aprobado el Criterio Interpretativo CI/006/2015 en el que se analiza la causa de inadmisión prevista en el artículo 18.1 b) y alegada en este caso en el siguiente sentido:

En primer lugar, es preciso señalar que la redacción del artículo 18 de la Ley 19/2013 (RCL 2013, 1772) , establece una serie de causas que permiten declarar la inadmisión de una solicitud de información que, al tener como consecuencia inmediata la finalización del procedimiento, habrán de operar, en todo caso, mediante resolución motivada. Por tanto,

será requisito que la resolución por la que se inadmita la solicitud especifique las causas que la motivan y la justificación, legal o material aplicable al caso concreto.

En segundo lugar, y teniendo en cuenta la redacción del artículo 18.1. b), cabe concluir que es la condición de información auxiliar o de apoyo la que permitirá, de forma motivada y concreta invocar un aplicación de la causa de exclusión, siendo la enumeración referida a "notas, borradores, opiniones, resúmenes, comunicaciones e informes internos o entre órganos administrativos" una mera ejemplificación que, en ningún caso, afecta a todos los conceptos enumerados sino a aquellos que tenga la condición principal de auxiliar o de apoyo .

Así pues, concluimos que es el carácter auxiliar o de apoyo de este tipo de información y no el hecho de que se denomine como una nota, borrador, resumen o informe interno lo que conlleva la posibilidad de aplicar la causa de inadmisión prevista en el artículo 18.1. b), de la Ley 19/2013 (RCL 2013, 1772) .

En tercer lugar, este Consejo de Transparencia entiende que una solicitud de información auxiliar o de apoyo, como la contenida en notas, borradores, opiniones, resúmenes, comunicaciones e informes internos o entre órganos o entidades administrativas, podrá ser declarada inadmitida a trámite cuando se den, entre otras, alguna de las siguientes circunstancias:

- 1. Cuando contenga opiniones o valoraciones personales del autor que no manifiesten la posición de un órgano o entidad.*
- 2. Cuando lo solicitado sea un texto preliminar o borrador sin la consideración de final.*
- 3. Cuando se trate de información preparatoria de la actividad del órgano o entidad que recibe la solicitud.*
- 4. Cuando la solicitud se refiera a comunicaciones internas que no constituyan trámites del procedimiento.*
- 5. Cuando se trate de informes no preceptivos y que no sean incorporados como motivación de una decisión final.*

Por último, debe tenerse en cuenta que la motivación que exige la Ley 19/2013 (RCL 2013, 1772), para que operen las causas de inadmisión tiene la finalidad de evitar que se deniegue información que tenga relevancia en la tramitación del expediente o en la conformación de la voluntad pública del órgano, es decir, que sea relevante para la rendición de cuentas, el conocimiento de la toma de decisiones públicas, y su aplicación. Éstas en ningún caso tendrán la condición de informaciones de carácter auxiliar o de apoyo."

Així mateix, també podem citar la Resolució del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno de 21 de juny de 2017, S/REF (RCL 1957, 843): 001-012652; N/REF: R/0133/2017 que va considerar que ens trobaríem en aquest supòsit quan la informació sol·licitada pogués servir per prendre decisions que encara no s'han adoptat:

“Por otro lado, y como reiteradamente ha indicado este Consejo de Transparencia y Buen Gobierno, la naturaleza principal y no accesoria de la información y, por lo tanto, el hecho de que no pueda ser considerada auxiliar o de apoyo, viene relacionada con su relevancia para el proceso de toma de decisiones. En el caso que nos ocupa, este proceso de decisiones se encuentra actualmente en curso, toda vez que la mencionada Comisión interministerial se encuentra aún en la fase de análisis de la situación, de identificación de los sectores que potencialmente pueden ser más afectados así como de las medidas que pueden adoptarse para paliar las consecuencias negativas. Es decir, en este caso no puede afirmarse que la información solicitada sea relevante para el proceso de toma de decisiones y que, por lo tanto, sea esencial para la rendición de cuentas que propugna la LTAIBG en su Preámbulo.”

I no hi ha cap mena de dubte, doncs, que aquesta informació constitueix un document de treball molt intern i de caràcter auxiliar, que incorpora valoracions dels autors que no manifesten la posició de BSM o de l'Ajuntament de Barcelona, no està associat a cap tràmit d'un procediment administratiu i, a més a més, aquest informe no té caràcter preceptiu ni ha format ni formarà part de la motivació d'una decisió final dels actes, voluntats o decisions finals amb efectes jurídics adoptats per part de cap de les dues entitats afectades.

A tot l'anterior, se li afegeix el fet que l'entrega de la informació continguda al mateix a persones externes a l'Ajuntament podria causar confusió i desinformació. Com adverteix l'Informe, la preparació dels informes al llarg dels anys ha patit canvis metodològics i dels càlculs que s'han realitzat per a la obtenció dels índex de referència. Així mateix, hi ha hagut períodes en els que no s'han dut a terme els estudis. Per aquest motiu, es poden observar canvis o increments significatius en determinats paràmetres, sense que siguin representatius de la realitat de la indisciplina en l'estacionament a la ciutat de Barcelona. Pel que l'entrega d'aquests informes només generaria informació confusa i falsa, és a dir, desinformació, que és tot el contrari al que es pretén assolir amb el dret d'accés a la informació pública recollit als articles 1, 2.b) i 18 de la Llei 19/2014 (en aquests termes, la Resolució GAIP 649/2022, de 5 d'agost, núm. expedient 247/2022)

En resum, la informació sol·licitada constitueix un document de treball intern sense rellevància o interès públic que la seva entrega podria generar confusió i desinformació, de conformitat amb els articles 1, 2.b), 18 i 29.1.a) de la Llei 19/2014 i l'article 18.1.b) de la Llei 19/2013.

Per tant, escau inadmetre la sol·licitud d'accés a la informació pública.

Segon.- Subsidiàriament, desestimació de la sol·licitud d'accés a la informació pública.

Sense perjudici del contingut de l'al·legació anterior, en el present cas cal tenir present el següent:

a.- El dret d'accés a la informació pública no té caràcter absolut i es troba subjecte a límits.

El dret d'accés a la informació pública no és un dret absolut, atès que aquest pot ser limitat quan concorren alguns dels requisits establerts a la Llei. Així, les Sentències del Tribunal Suprem, Sala tercera, núm. 748/2020, d'11 de juny, rec. 748/2020 i núm. 66/2021, de 25 de gener, rec. 6387/2019 han establert que seran acceptables totes aquelles limitacions al dret d'accés a la informació pública sempre que siguin "*justificadas y proporcionadas*". Per a la determinació de la justificació i la proporcionalitat, haurà de realitzar-se "*una ponderación de los intereses en juego, el de acceso a la información pública, por un lado, y el protegido por la limitación de que se trate*".

També ho ha manifestat en reiterades ocasions la GAIP com, per exemple, a la Resolució 253/2020, de 23 d'abril (núm. 118/2020), recordant que:

*"Tanmateix, **aquest dret no és absolut ni il·limitat, sinó que pot ser restringit pels límits establerts a l'article 21 LTAIPBG**, o qualsevol altre que estableixi una norma de rang legal, els qual han de ser aplicats de manera restrictiva (article 20 LTAIPBG), amb proporcionalitat a la finalitat del bé jurídic protegit pel límit i atenent a la concurrència d'un interès públic o privat superior (article 22 LTAIPBG)".*

Adicionalment als límits establerts en la legislació catalana, també en són d'aplicabilitat aquells previstos a la legislació estatal bàsica en matèria de transparència (així, Resolució GAIP 332/2018, de 15 de novembre (núm. 329/2018):

"Si bé amb caràcter general els límits aplicables al dret d'accés exercit davant les administracions públiques de Catalunya són els establerts per l'LTAIPBG, no es poden desconèixer els possibles límits addicionals establerts per la legislació bàsica de l'Estat".

Per a poder limitar un dret d'accés a la informació pública amb l'aplicació del principi de proporcionalitat s'haurà de concloure que hi ha un dret o un interès superior dels descrits a la Llei que es sobreposa al potencial interès del particular per poder accedir a la informació sol·licitada (Resolució de la CTBG 442/2019, de 16 de setembre de 2019).

b.- Concurrència del límit al dret d'accés a la informació pública formulada pel Sr. [REDACTED] [REDACTED] previst a l'art. 14.1.h) de la Llei 19/2013, l'art. 21.1.f) de la Llei 19/2014 i l'art. 69.6 del Decret 8/2021.

L'art. 14.1.j) Llei 19/2013 preveu que *"1. El derecho de acceso podrá ser limitado cuando acceder a la información suponga un perjuicio para: (...) j) El secreto profesional y la propiedad intelectual e industrial"*. En uns mateixos termes ho ha previst l'art. 69.7 in fine del Decret 8/2021 (que desenvolupa l'art. 21.1.g) Llei 19/2014), que disposa que:

"Així mateix, s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar els drets de propietat intel·lectual i industrial quan, entre d'altres, l'accés causa un perjudici als drets d'explotació i rendiment econòmic."

La doctrina administrativa ha desenvolupat l'anterior límit. Així, la Resolució el Dictamen 3/2019, de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública va afirmar que:

"El dret de propietat intel·lectual té un contingut molt més ampli que el de propietat industrial, bàsicament limitat a la protecció de marques i patents. Segons la legislació de propietat intel·lectual (Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, TRLPI), el titular originari dels drets de propietat intel·lectual és el creador, que sempre és una (o més d'una) persona física. Així mateix, aquesta normativa distingeix entre els anomenats drets morals del creador (atribució o reconeixement d'autoria, divulgació, preservació de la integritat, entre altres), que són inalienables, i els drets d'explotació, que inclou la reproducció i l'aprofitament econòmic, que poden ser objecte de cessió.

La distinció entre drets morals i drets d'explotació de la propietat intel·lectual pot portar fàcilment a l'existència de titulars diferents. L'autor d'un projecte tècnic n'és sens dubte el titular dels seus drets morals de propietat intel·lectual, però és probable que els drets d'explotació els hagi cedit (en tot o parcialment) a la persona o entitat que li ha encarregat o comprat el projecte, de manera que al ponderar aquests drets amb el d'accés caldrà determinar a qui correspon la titularitat dels drets de propietat intel·lectual que poden resultar perjudicats."

En relació amb aquest límit, es pot fer referència a la Resolució 132/2019 de la CTBG que va desestimar l'accés als resultats d'un projecte d'investigació, malgrat ser finançat amb fons públics ja que es considera que de publicar aquest estudi es podria posar en risc revelar *"criterios, formulas, razonamientos, técnicas empleadas u otros procedimientos o aspectos técnicos previos que gozan de protección legal"* que sí que estan protegits pels drets de propietat industrial i intel·lectual. I segueix afirmant que, de no protegir aquests drets, *"Lo contrario supondría poner en peligro los derechos de propiedad industrial e intelectual (derechos de autor) de la entidad investigadora, igual que podría poner en evidencia secretos comerciales dignos de protección, limitados también al público en virtud del artículo 14.1 h) de la LTAIBG"*.

Per acabar conclouent que:

"En este sentido, pretender obtener conocimiento de los resultados de un proyecto de investigación, por más que el mismo haya estado financiado con fondos públicos, sin

observar la necesaria protección a la propiedad industrial e intelectual de los resultados alcanzados con las investigaciones no se corresponde con la finalidad última de la LTAIBG”.

Així doncs, com va afirmar el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en la seva Sentència 1829/2021 de 27 d'abril, que la documentació de l'oferta tècnica preparada per un licitador als efectes d'obtenir una autorització per a la instal·lació i explotació d'un casino estaven protegits pels drets de propietat intel·lectual i industrial.

Com ja hem manifestat, l'interessat està requerint que se li doni trasllat dels estudis redactats i preparats per diferents empreses.

Extrapolant la doctrina referida, cal considerar que, en la petició de documentació concorre el límit establert als articles transcrits. Amb la publicació dels estudis es revelarien els criteris, fórmules, raonaments i tècnics utilitzats pels redactors dels informes a l'hora de localitzar les fonts utilitzades, de ponderar o analitzar les anteriors, i obtenir els índex de referència, que són aspectes que estan protegits pel dret de propietat intel·lectual i industrial, ja que podrien revelar secrets comercials de les empreses redactores dels Informes i amb la potencial lesió a la competència deslleial entre empreses.

Per tot l'anterior, la sol·licitud d'accés formulada també hauria de ser desestimada.

En conseqüència:

CAL PROPOSAR AL GERENT MUNICIPAL, que en l'ús de les competències atorgades i en virtut del previst a l'art. 32.c) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern i al punt 3.2 de la instrucció relativa al Dret d'Accés a la Informació Pública de l'Ajuntament de Barcelona, adopti la següent

RESOLUCIÓ:

Primer.- INADMETRE la sol·licitud d'accés a la informació pública formulada pel Sr. Genís Domínguez Montagut, de conformitat amb els articles 1, 2.b), 18 i 29.1.a) de la Llei 19/2014 i l'article 18.1.b) de la Llei 19/2013.

Segon.- NOTIFICAR la present resolució a l'interessat.

Barcelona, 15 de març de 2024.

NURIA FURQUET SUAREZ - DNI [REDACTED] (TCAT)
[REDACTED] (TCAT)

Firmado digitalmente por
NURIA FURQUET SUAREZ -
DNI [REDACTED] (TCAT)
Fecha: 2024.03.18 10:05:50
+01'00'

Unitat de Transparència B:SM